

عنوان مقاله:

رابطه حکمت و شریعت در حکمت متعالیه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدمحمد موسوی - دانشیار علوم سیاسی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

شکلگیری بنیادهای اساسی حکمت متعالیه مرهون عواملی چون: حکمت مشایی، حکمت اشراقی، عرفان نظری بویژه معارفی از محیالدین عربی و سرانجام علم کلام است. این عوامل و تاثیر هر یک از آنها نیازمند بررسی و تحقیق کفایست. علاوه بر عوامل مذکور، قرآن کریم و برهان به عنوان دو عنصر اساسی و اصیل، نظام فلسفی صدرالمتهین را پیریزی نموده است. از سوی دیگر زندگی سیاسی و اجتماعی مسلمانان همواره با حکمت و شریعت آمیخته بوده و تعییننسبت آندو، دغدغه فیلسوفان اسلامی از جمله صدرالمتهین بوده است. هدف این مقاله تعیین نسبت حکمت و شریعت در حکمت متعالیه است. روش تحقیق نوشتار حاضر، توصیفی - تحلیلی است. سوال اساسی پژوهش بدین قرار است که در منظومه فکری حکمت متعالیه چه رابطهای میان حکمت و شریعت برقرار است نوشتار حاضر بر این ادعا است که درحکمت متعالیه، حکمت و شریعت در زندگی سیاسی و اجتماعی مکمل یکدیگر بوده و حکمت به لحاظ رتبی و ذاتی در جهاتی چون تقدم معرفت‌های بنیادی و نظری بر احکام جزئی شریعت، کلی بودن موضوعات حکمت، عدم تقید معرفت حکیمانانه به زمان و مکان خاص، بر شریعت تقدم دارد

کلمات کلیدی:

حکمت، شریعت، حکمت متعالیه، صدرالمتهین، زندگی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581309>

